

گزارش امیدوارکننده محیط کسب و کار

مرکز آمار و اطلاعات اقتصادی اتاق بازرگانی ایران در جدیدترین ارزیابی خود را در وضعیت محیط کسب و کار ایران در پاییز سال ۱۳۹۸ منتشر کرد. براساس نتایج حاصل از پایش ملی محیط کسب و کار ایران در پاییز ۱۳۹۸، رقم شاخص کل (نمره بدترین ارزیابی ۱۰ است) محاسبه شده که بهتر از وضعیت این شاخص نسبت به ارزیابی فصل گذشته (تابستان ۱۳۹۸) میانگین ۶۷۰ است. همچنین این ارزیابی بیانگر آن است که از دید فعالان اقتصادی مشارکت کننده در این پایش، در اکثر استان ها وضعیت بیشتر مولفه های موثر بر محیط کسب و کار ایران در پاییز ۱۳۹۸ تا حدودی مساعدر شده است. در پاییز ۱۳۹۸، فعالان اقتصادی مشارکت کننده در این پایش به ترتیب سه مولفه: ۱- غیرقابل پیش بینی بودن تغییرات قیمت مواد اولیه و محصولات، ۲- بی ثباتی سیاست ها، قوانین و مقررات و رویه های اجرایی ناظر بر کسب و کار و ۳- دشواری تامین مالی از بانک ها را نامناسب ترین و سه مولفه: ۱- محدودیت دسترسی به آب، ۲- محدودیت دسترسی به حامل های انرژی (برق، گاز، گازوئیل و...) و ۳- نحوه استقبال مشتریان از نوآوری و ابتکار و ارائه خدمات و محصول را نامناسب ترین مولفه های محیط کسب و کار کشور نسبت به سایر مولفه های ارزیابی کرده اند. در چهار دوره نخست اجرای این طرح، دشواری تامین مالی از بانک ها به عنوان نامساعدترین مولفه کسب و کار ارزیابی شده بود اما در ۹ دوره اجرا از پاییز ۱۳۹۶ تا پاییز ۱۳۹۸، غیرقابل پیش بینی بودن تغییرات قیمت مواد اولیه و محصولات، نامساعدترین مولفه کسب و کار ارزیابی شده است. براساس یافته های این طرح در پاییز ۱۳۹۸، استان های چهارمحال و بختیاری، تهران و البرز دارای بدترین وضعیت محیط کسب و کار و استان های آذربایجان غربی، گیلان و زنجان دارای بهترین وضعیت محیط کسب و کار نسبت به سایر استان ها ارزیابی شده اند. براساس نتایج این پایش در پاییز ۱۳۹۸، وضعیت محیط کسب و کار در بخش خدمات در مقایسه با بخش های صنعت و کشاورزی نامناسب تر ارزیابی شده است. بین بهترین فعالیت های اقتصادی، رشته فعالیت های: ۱- ترانسپورت، مدیریت پسماند، فاضلاب و فعالیت های تصفیه، ۲- اطلاعات و ارتباطات و ۳- آموزش به ترتیب دارای بدترین وضعیت کسب و کار و رشته فعالیت های سایر فعالیت های خدماتی محلی، بیمه، فعالیت های خدماتی و خدمات پشتیبانی به ترتیب بهترین وضعیت کسب و کار را در مقایسه با سایر رشته فعالیت های اقتصادی در کشور داشته اند. براساس نظریه عمومی کارآفرینی شین، شاخص ملی محیط کسب و کار ایران در پاییز ۱۳۹۸ عدد ۶۱/۵ (عدد ۱۰ بدترین ارزیابی است) به دست آمده که بهتر از وضعیت این شاخص در ارزیابی فصل گذشته (تابستان ۱۳۹۸) میانگین ۶۲/۲ است. میانگین ارزیابی محیط اقتصادی عدد ۶۵/۵ است که در ارزیابی فصل گذشته عدد ۶۳/۴ حاصل و میانگین ارزیابی محیط نهادی عدد ۵۸/۷ است که در فصل گذشته عدد ۶۱/۳ ارزیابی شده بود.

بازهم ترخیص به نفع واردکنندگان خودرو

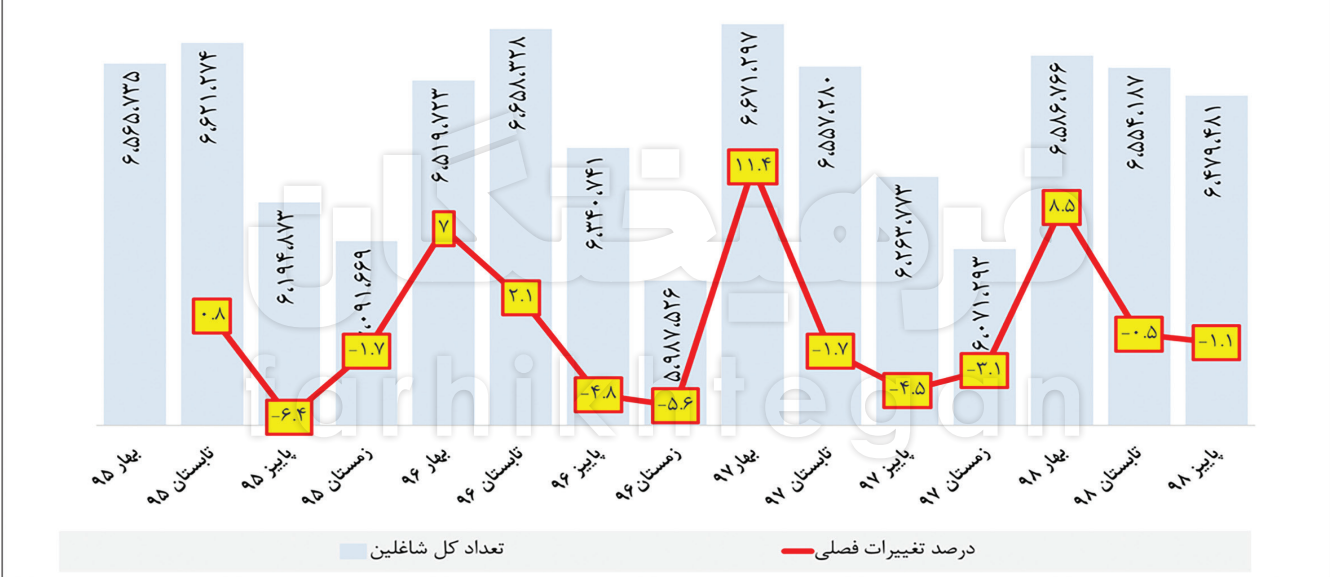
هیات دولت در جلسه روز چهارشنبه خود با پیشنهاد ارائه شده در رابطه با تعیین تکلیف و ترخیص خودروهای مانده در گمرک موافقت کرد و احتمالاً به زودی ترخیص خودروها آغاز می شود. به گزارش ایسنا، اطلاعات دریافتی نشان می دهد در جلسه روز چهارشنبه هیات دولت با بررسی پیشنهادی در رابطه با تعیین تکلیف خودروهای مانده در گمرک موافقت کرده و این تصمیم به زودی ابلاغ و در دستور کار قرار می گیرد. این در حالی است که تعداد این خودروها ۱۲ هزار و ۲۶۱ دستگاه بوده که به دلایلی از جمله تغییر شرایط ارزی و همچنین ممنوعیت ثبت سفارش و واردات، ترخیص آنها متوقف در گمرک ها، بنادر و مناطق دیویده است، اما در نیمه دوم سال گذشته با مصوبه هیات دولت در مهلت ۶ ماهه ۷۱۵ دستگاه از آنها ترخیص و ۵۱۰ دستگاه دیگر به دلیل پایان مهلت تعیین شده، در گمرک ها باقی ماند.

در فاصله تیرماه اسام تاکنون ارزیابی های پیشنهادی از سوی دستگاه های مربوطه از جمله وزارت اقتصاد و گمرک برای تعیین تکلیف این خودروها انجام شد تا اینکه چندی پیش وزیر اقتصاد بعد از بازدید از گمرک خرمشهر دستور بررسی موضوع را صادر کرد و در نهایت به ارائه پیشنهادی به هیات دولت در این رابطه در ابتدای دی ماه انجامید. اخیراً رونقی، معاون فنی و امور گمرکی گمرک ایران اعلام کرد پیشنهاد های ارائه شده از سوی کمیته مشکل از دستگاه های مربوطه از جمله وزارت اقتصاد، وزارت صنعت، معدن و تجارت، بانک مرکزی و گمرک مورد بررسی قرار گرفته و در نهایت با آن موافقت شده است و با توجه به انجام بررسی های کارشناسی، این موضوع در جلسه هیات دولت مورد تصمیم گیری نهایی قرار خواهد گرفت. بر این اساس، چهارشنبه دولت به پیشنهاد های رسیده رای مثبت داده و به زودی در دستور کار قرار خواهد گرفت. اگرچه متن مصوبه هنوز منتشر نشده است، اما آنچه تحت عنوان پیشنهاد های وزیر اقتصاد در هیات دولت مطرح و مصوب شده در اختیار ایسنا قرار گرفته که به شرح زیر است: «دولت در راستای رفع مشکلات خودروهای موجود در گمرک های استان های خوزستان، بوشهر و هرمزگان مصوب کرد واردات خودروهای سواری (بدون رعایت سال ساخت) که تا تاریخ ۱۶ دی ۱۳۹۷ دارای ثبت سفارش و قبض انبار اماکن گمرکی، مناطق آزاد تجاری-صنعتی و مناطق ویژه اقتصادی هستند، بدون انتقال ارز از محل ارز متقاضی با اظهار منشأ ارز و تایید بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران بلا مانع است. همچنین خودروهایی که تا تاریخ ۱۶ دی ۱۳۹۷ دارای قبض انبار بوده و با رویه بانکی تامین ارز شده اند، با پرداخت مابه التفاوت نرخ ارز دریافتی با نرخ سامانه سنار در روز ترخیص، با همان ثبت سفارش بانکی قابل ترخیص هستند.» به موجب مصوبه دولت، خودروهای با ارزش بیش از ۴۰ هزار دلار با محاسبه و پرداخت ۴۰ واحد درصد سود بازرگانی، مازاد بر مآخذ حقوق ورودی مندرج در جدول تعرفه کتاب مقررات صادرات و واردات، براساس صیغه صوفف گذاری ریالی در. همچنین ترخیص خودروهای سواری با حجم موتور بالاتر از ۲۵۰ سی سی امکان پذیر نبوده و مشمول مقررات این تصویب نامه نیستند. همچنین خودروهای سواری مربوط به جانبا مانده که تا قبل از صدور مصوبه مربوط، با ثبت سفارش وارد کشور شده اند، از حکم این ماده مستثنی هستند. دولت همچنین مقرر کرد ترخیص خودروهای سواری (غیر آمریکایی) بدون الزام به رعایت محدودیت حجم موتور ۲۵۰ سی سی که تا تاریخ ۳۱ مرداد ۱۳۹۷ برای آنها توسط سازمان های مناطق آزاد تجاری-صنعتی قبض انبار صادر شده، با رعایت مقررات مناطق آزاد تجاری-صنعتی، برای شماره گذاری و تردد در محدوده مجاز تعیین شده برای مناطق آزاد است. قابل ذکر است دوره های گذشته نیز واردکنندگان در زمان ممنوعیت واردات، خودروها را وارد و پس از دپوی آنها در گمرک اقدام به اخذ مجوزهای دولت برای ترخیص کرده اند و می توان گفت این موضوع به یک روال غیرقانونی تبدیل شده است.

«فرهختگان» کارنامه دو سال اجرایی طرح اشتغالزایی روستایی و عشایری را بررسی کرد

حس ۹ هزار میلیارد تسهیلات اشتغال در بانک ها

وضعیت فصلی تعداد شاغلان روستایی کشور طی سال های ۱۳۹۵ تا پاییز ۱۳۹۸

کشور از ۶ میلیون و ۳۴۱ هزار نفر در پایان پاییز ۹۶ (یکمه قبل از اجرای طرح) با افزایش ۱۳۸ هزار و ۷۴۰ نفری به ۶ میلیون و ۴۷۹ هزار نفر در پایان پاییز سال جاری رسیده است. همچنین دولت برخلاف اهداف اولیه قانون، در حالی به جای اختصاص ۴۵ درصد تسهیلات به بخش کشاورزی، ۷۱ درصد کل تسهیلات را به بخش کشاورزی اختصاص داده که تعداد شاغلان این بخش با کاهش ۲۱ هزار و ۴۹۰ نفری از سه میلیون و ۶۷ هزار نفر در پاییز سال ۹۶ (قبل از اجرای طرح) به حدود سه میلیون و ۴۶ هزار نفر در پایان پاییز سال ۹۸ رسیده است.

۲- ثانیاً براساس قانون سهم بخش کشاورزی از تسهیلات براساس قانون ۴۵ درصد تعیین شده بود، این در حالی است که بررسی ها نشان می دهد نسبت ارزش تسهیلات پرداخت شده به تفکیک بخش های اقتصادی (کشاورزی، صنعت خدمات) به ترتیب ۷۱، ۱۶ و ۱۳ درصد بوده است. این موضوع از این منظر دارای اهمیت است که برخلاف کشورهای توسعه یافته که سهم بخش کشاورزی از ارزش افزوده کل اقتصاد حدود دو درصد است، این میزان در بخش کشاورزی ایران حدود ۱۰ درصد است که نشان دهنده حجم بالای تولیدات خام و کم توجهی به صنایع مکمل و کارخانه های است. بر این اساس، در توزیع تسهیلات مذکور به جای اینکه در راستای تکمیل و ایجاد صنایع مکمل سهم بخش صنعت نسبت بالاتری در نظر گرفته شود، این بخش سهم شایسته ای را به خود اختصاص نداده و عمده تسهیلات صرف بخش تولیدات خام شده که در تحقق اهداف آنها نیز تردید وجود دارد.

۳- نکته سوم، با وجود اینکه طبق سیاست های کلی نظام در حوزه کارآفرینی و اشتغال، تحقق اقتصاد دانش بنیان، پشتیبانی از شرکت های نوپا، کوچک و نوآور، محور قراردادن رشد بهره روری و جلوگیری از اتلاف و راکد ماندن سرمایه های فیزیکی و انسانی ایرانی از اصول و الزامات اشتغالزایی و کارآفرینی در کشور به طور اعم و در مناطق روستایی و عشایری به طور اخص محسوب می شود، اما بررسی آمارهای سازمان برنامه و بودجه نشان می دهد ۷۹ درصد از تسهیلات مذکور به افرادی که در مقاطع تحصیلی دیپلم و زیر دیپلم پرداخت شده و تنها ۲۱ درصد آن مربوط به افرادی است که دارای مقاطع تحصیلی بالاتر از دیپلم هستند.

در مجموع بررسی ها نشان می دهد به جهت عدم پیش بینی سیستم تشخیص و تشویق و پاسخگویی برای دستگاه ها و موسسات عامل از جمله عدم پایبندی بانک ها برای تامین منابع ایلاهی، عدم وجود اولویت بندی در تخصیص منابع به افراد تحصیل کرده و فعالیت های دانش بنیان، عدم تامین خدمات کلینیکی و مشاوره ای به متقاضیان، عدم آمار ارزیابی اشتغال پایدار ایجاد شده در خصوص طرح های به بهره برداری رسیده، اعلام رسته های منتخب به طور یکسان برای کل کشور (برخلاف تفاوت مطلوبیت ها و مزیت ها در استان های مختلف)، نبود اطلاعات شفاف در مورد طرح های ملی در سامانه کارا برحسب استان، تسهیلات پرداختی و اشتغال ایجاد شده، سهم اندک بخش صنعت و صنایع تکمیلی از تسهیلات و سهم اندک متقاضیان حقوقی از تسهیلات قانون «اعطای تسهیلات از محل منابع صندوق تسهیلات توسعه ملی برای ایجاد اشتغال در روستاها با اولویت مناطق کمتر توسعه یافته، عشایری و مرزی» قرار بوده با اجرای این طرح ۱۶۷ هزار شغل در مناطق روستایی کشور ایجاد شود، اما بررسی ها نشان می دهد به جهت ماهیت پول یابی بی هدف، توزیع همان تسهیلات هر چند اندک نیز به جهت عدم اصابت به گروه های هدف، نتایج ضعیفی داشته است، به طوری که بررسی آمارهای سازمان برنامه و بودجه و وزارت کار نشان می دهد:

۱- اولاً ارزش تسهیلات طرح های پرداخت شده به تفکیک نوع تقاضاشان می دهد ۸۱ درصد تسهیلات به متقاضیان حقیقی و ۱۹ درصد به متقاضیان حقوقی (شرکت ها) پرداخت شده است. همچنین ۸۷ درصد اشتغال پیش بینی شده مربوط به متقاضیان حقیقی و ۱۳ درصد مربوط به متقاضیان حقوقی بوده است. این موضوع نشان می دهد، اشخاص حقوقی از جمله شرکت های تعاونی، سهامی زراعی، کشت و صنعت و... که می توانستند اعتبارات اعطایی را در قالب زنجیره ارزش و بین روستاییان و عشایر تحت پوشش سازماندهی کنند، سهم قابل دگری از تسهیلات مذکور نداشته اند و تجربه هم نشان داده هر زمانی که سهم اشخاص حقیقی در تسهیلات به نسبت سهم حقیقی ها بیشتر باشد، عمده تسهیلات در بخش ایجاد اشتغال مصرف نشده و بخش قابل توجهی از آن ممکن است در مصارف فاهی (خرید خودرو، اثاث منزل و...) و حتی بخشی از آن نیز ممکن است در قالب سرمایه های سرگردان سر از بخش مسکن و زمین مناطق شهری در بیورد.

فصل	بخش کشاورزی		بخش صنعت		بخش خدمات		کل بخش ها
	تعداد	درصد تغییرات	تعداد	درصد تغییرات	تعداد	درصد تغییرات	
پاییز ۹۸	۳,۰۵۴,۸۲۵	-۹,۴	۱,۸۷۸,۴۵۲	۱۳,۹	۱,۵۵۵,۲۵۴	۵,۷	۶,۴۷۹,۴۸۱
تابستان ۹۸	۳,۳۶۱,۵۹۹	-۱,۶	۱,۶۴۹,۱۱۸	۵,۸	۱,۵۴۳,۹۸۵	۵,۵	۶,۵۵۴,۱۸۷
بهار ۹۸	۳,۴۱۵,۱۱۵	۲۱,۷	۱,۶۳۵,۷۹۱	-۲,۹	۱,۵۳۵,۸۶۵	-۲,۸	۶,۵۸۶,۷۶۶
زمستان ۹۸	۲,۸۵۷,۱۱۱	-۷,۲	۱,۶۳۳,۸۴۴	-۵,۶	۱,۵۸۵,۳۵۸	۲,۲	۶,۵۷۱,۲۹۳
پاییز ۹۷	۳,۰۲۳,۵۳۱	-۱۵,۲	۱,۶۹۴,۲۹۱	۲,۷	۱,۵۴۵,۹۵۱	۵,۵	۶,۲۶۳,۷۷۳
تابستان ۹۷	۳,۳۶۸,۵۲۲	-۱,۹	۱,۶۵۵,۵۶۲	۵,۳	۱,۵۳۹,۵۱۶	-۳,۳	۶,۵۵۷,۲۸۵
بهار ۹۷	۳,۴۲۴,۳۰۴	۲۳,۷	۱,۶۴۵,۴۹۵	۳,۴	۱,۵۹۱,۵۵۳	-۱,۸	۶,۶۷۱,۲۹۷
زمستان ۹۶	۲,۷۷۵,۷۵۸	-۹,۵	۱,۵۹۱,۱۹۲	-۶,۴	۱,۶۲۵,۵۷۶	۳,۵	۵,۹۷۵,۵۲۶
پاییز ۹۶	۳,۰۶۷,۳۱۴	-۱۲,۵	۱,۷۵۵,۲۰۲	۳,۲	۱,۵۷۳,۲۲۵	۴,۴	۶,۳۹۴,۷۴۱
تابستان ۹۶	۳,۵۰۳,۵۱۴	۲,۶	۱,۶۴۷,۲۱۵	۴,۳	۱,۵۵۷,۵۰۴	-۱,۲	۶,۶۵۸,۳۲۸
بهار ۹۶	۳,۴۱۴,۵۳۱	۱۸,۴	۱,۵۷۹,۱۱۴	-۱,۸	۱,۵۲۶,۵۷۸	-۴,۶	۶,۵۱۹,۷۲۳
زمستان ۹۵	۳,۰۸۳,۸۱۳	-۴,۹	۱,۶۵۷,۸۱۵	۵,۲	۱,۶۵۵,۵۴۱	۲,۷	۶,۰۹۱,۶۶۹
پاییز ۹۵	۳,۰۵۲,۷۷۸	-۱۳,۲	۱,۶۵۴,۵۱۶	۵,۸	۱,۵۵۸,۵۷۹	۳,۵	۶,۱۹۴,۸۷۳
تابستان ۹۵	۳,۴۹۲,۸۱۴	۲,۹	۱,۶۱۶,۲۸۱	-۱,۴	۱,۵۱۲,۱۵۹	-۱,۳	۶,۶۲۱,۲۷۴
بهار ۹۵	۳,۳۹۴,۲۱۹	-	۱,۶۳۹,۹۵۵	-	۱,۵۳۱,۵۶۶	-	۶,۵۶۵,۷۳۵

منبع: داده های مرکز آمار ایران

بانک ۴۴ درصد تسهیلات رانداند

طبق داده های ارائه شده از سوی صندوق توسعه ملی طی چهار مرحله پرداخت منابع از سوی صندوق توسعه ملی، ۱/۵ میلیارد دلار منابع قانون «اشتغال پایدار در مناطق روستایی و عشایری با استفاده از منابع صندوق توسعه ملی یک میلیارد ۲۵۵ میلیون دلار از آن به حساب چهار بانک عامل (کشاورزی، پست بانک، بانک توسعه تعاون و صندوق کارآفرینی امید) و ریز ۲۴۵ میلیون دلار آن منوط به جذب ۸۰ درصد منابع فعلی از سوی بانک ها شده است. اما موضوع آنجایی جالب می شود که براساس گزارشی که مرکز پژوهش های مجلس به نقل از سازمان برنامه و بودجه و صندوق توسعه ملی منتشر کرده، تاکنون چهار بانک مذکور در کنار ۶ هزار و ۶۹۰ میلیارد تومان منابع ریالی صندوق توسعه، باید معادل همین مقدار را نیز از منابع خود تامین کرده و ۱۳ هزار و ۳۸۰ میلیارد تومان در قالب قانون مذکور به روستاییان و عشایر پرداخت می کردند، اما بررسی ها نشان می دهد تا اول آذرماه سال جاری از ۱۳ هزار و ۳۸۰ میلیارد تومان مذکور، حدود ۹ هزار و ۴۶۸ میلیارد تومان به روستاییان و عشایر اختصاص داده شده و هنوز هم سهم هزار و ۹۱۰ میلیارد تومان با معادل ۴۴ درصد منابع ایلاهی در حساب بانک ها حبس شده و به روستاییان و عشایر پرداخت نمی شود.

در کنار حبس این منابع سه هزار و ۹۱۲ میلیارد تومانی، اگر رقم ۲۴۵ میلیون دلاری را نیز که صندوق حبس کرده به رقم مذکور اضافه کنیم، به عدد چشمگیری دست خواهیم یافت؛ چراکه اگر ۲۴۵ میلیون دلار مذکور با نرخ ارز ۱۱ هزار تومانی (نیمایی) تسعیر شود، رقم آن دو هزار و ۶۹۵ میلیارد تومان خواهد بود که اگر به همین میزان نیز بانک ها منابع بیاروند، رقم آن به پنج هزار و ۳۹۰ میلیارد تومان می رسد و مجموع این رقم با منابع سه هزار و ۹۱۲ میلیارد تومانی حبس شده بانک ها، به ۹ هزار و ۳۰۲ میلیارد تومان خواهد رسید که از کل منابع پرداختی در دو سال اخیر فقط ۱۶۶ میلیارد تومان کم دارد. یعنی منابع مانده در دست بانک ها و صندوق توسعه ملی برای طرح اشتغالزایی روستایی و عشایر با اولویت مناطق کمتر توسعه یافته، عشایری و مرزی کند. این لایحه در بهمن همان سال به تصویب مجلس رسید و در نهایت پس از کسب مجوز برداشت منابع صندوق توسعه ملی از مقام معظم رهبری، در دی ماه سال ۱۳۹۶ اولین مرحله این تسهیلات به متقاضیان پرداخت شد. مطابق با این آیین نامه اجرایی این طرح، مقرر شد به ترتیب ۴۵، ۱۰، ۱۵، ۱۰ و ۱۰ درصد کل منابع پیش بینی شده این قانون به رسته های فعالیتی کشاورزی، صنایع و معادن کوچک، فعالیت های خدماتی، گردشگری و صنایع دستی تخصصی اختصاص یابد و ۱۰ درصد نیز به سرمایه در گردش و واحدهای تولیدی مستقر در نواحی روستایی و شهرهای زیر ۱۰ هزار نفر اختصاص یابد. همچنین وفق ماده ۲۰ قانون مذکور، مقرر شد در کنار منابع اختصاصی صندوق توسعه ملی، هر یک موسسات عامل (چهار بانک) باید حداقل معادل منابع موضوع قانون را نیز از محل منابع خود تامین کنند. بررسی داده های ارائه شده از سوی صندوق توسعه ملی نشان می دهد از دی ماه سال ۱۳۹۶ تا بهمن سال ۱۳۹۷ طی چهار مرحله پرداختی از ۱/۵ میلیارد دلار منابع صندوق توسعه ملی، یک میلیارد ۲۵۵ میلیون دلار از آن به حساب چهار بانک عامل (کشاورزی، پست بانک، بانک توسعه تعاون و صندوق کارآفرینی امید) وارد شده و ۲۴۵ میلیون دلار از آن نیز هنوز به حساب بانک های مذکور واریز نشده است. براساس توضیحاتی که در آخرین گزارش صندوق توسعه ملی آمده است، به علت عدم ابلاغ مرحله پنجم قانون «حمایت از توسعه و ایجاد اشتغال پایدار در مناطق روستایی و عشایری با استفاده از منابع صندوق توسعه ملی» در سه ماهه اول سال ۱۳۹۸، قرارداد سپرده گذاری ریالی در اجرای قانون فوق صندوق توسعه ملی با بانک های منتخب منعقد نشده است. همچنین براساس مصوبه شصت و ششمین جلسه ستاد فرماندهی اقتصاد مقاومتی که در ۲۴ تیرماه ۱۳۹۸ برگزار شده، توزیع مابقی اعتبارات این قانون توسط سازمان برنامه و بودجه میان موسسات عامل، منوط به جذب ۸۰ درصدی منابع تخصیص داده شده فعلی به آنها شده است. اما براساس آنچه در ادامه می آید، از آنجایی که طبق ماده ۲۰ قانون «اشتغال پایدار در مناطق روستایی و عشایری با استفاده از منابع صندوق توسعه ملی» مقرر شد بود بانک ها حداقل معادل منابع اختصاصی صندوق را از محل منابع خود تامین کنند، به جهت عمل نکردن بانک ها به تعهدات خود، به بعد به نظر می رسد مابقی منابع صندوق توسعه ملی (۲۴۵ میلیون دلار) به این زودی به بارهای پرداخت به روستاییان و عشایر به حساب بانک های عامل واریز شود.

۱۶۷ هزار شغل کجاست؟

گفته شد براساس اهداف اولیه قانون «اعطای تسهیلات از محل منابع صندوق توسعه ملی برای ایجاد اشتغال در روستاها با اولویت مناطق کمتر توسعه یافته، عشایری و مرزی» دولت پیش بینی کرده بود با اجرای این طرح ۱۶۷ هزار شغل در مناطق روستایی کشور ایجاد شود؛ اما در این زمینه بررسی داده های آماري اشتغال در روستاهای کشور نتایج قابل تاملی دارد، به طوری که:

۱- در حالی دولت انتظار داشت با اجرای طرح مذکور ۱۶۷ هزار شغل در روستاهای کشور ایجاد شود که بررسی داده های مرکز آمار ایران نشان می دهد تعداد شاغلان روستاهای کشور طی دوره اجرای طرح فقط ۱۳۸ هزار و ۷۴۰ نفر افزایش یافته که قطعاً فقط بخشی از آنها مربوط به اشتغال های جدید حاصل از اجرای طرح اشتغالزایی دولت هستند، به طوری که تعداد شاغلان روستایی